

A & O

Allwar och Oförskämt

Allmännyttig tidning för finlandssvenska statsvetare utgiven av
Statsvetenskapliga klubben vid Åbo Akademi r.f.

3/2018

Ledaren *eller* Kom ihåg att koppla av *eller* Vänta nu, var är min shitpost?

Kära läsare!

Före vi går in på en massa oförskämdheter i resten av A&O vill jag faktiskt ta en stund för att tänka på lite Allvarligare saker. Skämt åsido, den här tiden av året är ofta hektisk, man har kanske plockat på sig för många kurser eller tackat ja till lite för många turer på jobbet. Man har höga förväntningar på sig själv och om man inte stressar på grund av sin stora arbetsbörda har man kanske dåligt samvete för att man inte gör tillräckligt mycket.

Jag tänker inte låtsas att jag är någon som helst expert på välmående och att den här tidningen är en self-help blaska som ska lösa allas våra problem - även om jag nog förespråkar pausstunder med vänner och en bra tidning (vink vink). Jag tänker dock 100% ta mig friheten att påminna er om att tänka på er själva ibland.

Ännu några år sen tänkte jag att man nog kan sova sen i graven (det tycker jag fortfarande ibland), men sanningen är den att vi alla behöver koppla av ibland. Så, jag vill påminna dig om att hitta tid för just det som får dig att slappna av och må bra. Ta en kväll för dig själv, ta tid och träffa dina vänner, gå på dejt med din partner, åk hem och träffa familjen, fa på lenkki, festa, läs den här tidningen(!) – vad du än har för sätt att koppla av, ta tid för det och gör det. Och om nu nån tycker att det här blev för mycket allvar jämfört med oförskämt kan man rikta sina klagomål åt de individer som på decembermötet 2017 uttryckte sin oro för att A&O skulle bli bara dåliga skämt och shitpost helt igenom.

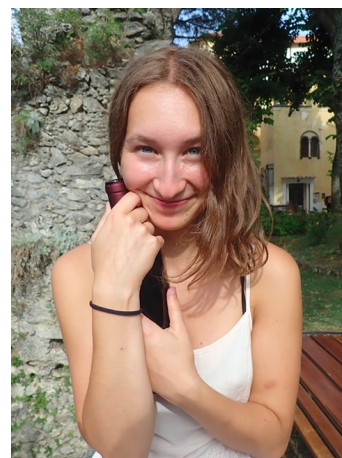
Hej på tal om shitpost, här finns den! I den här tidningen kan du bl.a. läsa om hur det är att vara gulis ELLER gamyl, vad som händer på en årsfest och var det lönar sig att äta i Åbo. Du kommer få veta någonting om din framtid, få läsa en efterlängtd (fruktad?) fortsättning på "ett hett äventyr" och veta vad som egentligen hände på SF-klubbens stora xqrr i Italien och lite till. Spännande! Vi önskar er trevliga, pirriga och kanske lite förvirrande lässtunder.

Jag hoppas ni alla har landat bra i Åbo igen, nu är det dags att njuta av hösten. Till sist vill jag rikta ett ärligt och stort tack till alla funktionärer. Tack att ni ser till att vårt studieliv är det bästa som finns!

Kom ihåg att ta hand om varandra, vi ses <3

/Helmi

PS. Till dig som mår dåligt, kom ihåg att studenthälsan och ÅA:s studiepsykolog alltid kan hjälpa dig! Det spelar ingen roll om du kontaktar dem direkt eller går via din studiehandledare, de hjälper dig att hitta rätt.

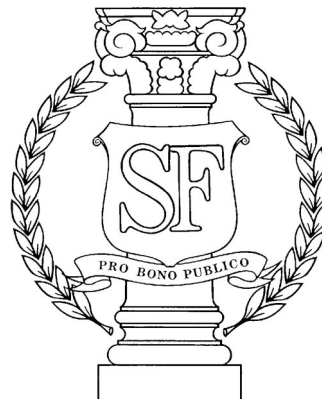

A&O

1/2018

Innehåll:

- S.4 Ordförandes hälsning
- S.6 Gulisrapporten 2018
- S.8 Gulisintervju!
- S.10 Kan man överleva en krapula?
- S.12 Vad man kan lära sig på sivarikeskus
- S.15 Sagan om sekkisen som lärde sig om GDPR och fick fnatt
- S.16 2084: Ett hett äventyr, del 2 av 2
- S.18 How to årsfest; en guide för den ovetande!
- S.20 A Hitchhiker's guide to the krapula
- S.22 Att passera den gyllene tre-års-linjen
- S.24 Horoskop—Elias och Matilda spår din framtid!
- S.26 Lost in Bologna
- S.28 Rondellen
- S. 31 Sett & Hört

Chefredaktörer & Layout: Ansvarig Utgivare:

Helmi Andersson

Allwar Rondell

Matilda Holmström

Redaktionen 2017:

Savvas Saivanidis

Ellen Ijäs

Axel Eriksson

Miika Alhopuro

Joel Barkar

Ville Poutanen

Mathias Mäenpää

Gabrielle Nyholm

Andreas Strandberg

Lukas Söderqvist

Elias Forsman

Anna Eriksson

Matilda Londen

Gästskribent:

Matias Martelin

Frans Björkroth

Omslagsbild:

Lukas Söderqvist

SF-klubbens kansli finns i ASA-huset (Fänriksgatan 3A, 20500 Åbo). Kansliet har öppet måntors kl.12-13:30. På kansliet finns SF-prylar till salu samt gamla tentfrågor vid påseende. Medlem blir man genom att betala medlemsavgiften på 10€/år, antingen direkt på kansliet eller till bankkontonumret 660100-1212208. Närmare information kan fås på kansliet. Varför finns betalningsinfo i A&O ens? Om du får tidningen har du ju redan betalat, och om du inte har betalat får du inte tidningen. Nå, helt samma. Ingen läser ju det här ändå. Ser din lokala styrelsemedlem lite trött och ledsen ut så här i slutet av året? Ge hen en kram!

ORDFÖRANDES HÄLSNING

Hösten har kört igång och gulisolympiaden o intagningen är bara ett vagt minne. Årsfesten däremot, den står bakom hörnet. Hösten hämtade inte bara med sig de gula löven, utan även en ny grupp med gular. Det har varit superroligt att få följa med er utveckling till att bli Åbobor och ännu viktigare, äkta SF:are.

Jag vill börja med att tacka er gular för en otroligt fin höst, hoppas ni har haft det lika roligt som vi i styrelsen. Vi hoppas ni finner ÅA och SF som ert nya hem, på samma sätt som vi gjorde i tidernas begynnelse (insert arg gamyl kommentar here).

Trots att hösten lider mot sitt slut skall ni inte oroa er, detta är bara början på er tid här i Åbo. Det är nu som det roliga först börjar, nämligen inom kort har *NI* chansen att själv engagera er inom SF!

Föreningsaktivitet erbjuder en helt ny sida av studielivet. Du lär känna nya människor, bekantar dig med hur en förening fungerar och det bästa: du får själv påverka hurdana evenemang SF ordnar. Kommittéerna väljs på Januarimötet och det finns något för alla; gillar du att ordna resor (XQURR), motionsevenemang (motionskommitté) eller medverka i festlivet (förvaltningsrådet). Dessa är bara några exempel på vad man kan göra. Blev något oklart eller vill du bara höra mer? Vi fixar! Under hösten ordnas ett infotillfälle där alla kommittéer, styrelseposter och övriga poster presenteras.

Denna höst har varit fylld med en massa nya saker och om något ännu känns oklart ska du inte oroa dig, vi har alla varit där :)

Kämpa på med studierna, men kom ihåg att koppla av nu som då!

Vi ses i kvarteren,

Matte

Er Ordförande

Det är det. Men livet kan tyvärr också föra med sig tråkiga överraskningar. Lev utan oro, bekanta dig med våra livförsäkringar på **aktia.fi**

Välkommen till Aktia Bank!

Försäkringen beviljas av Aktia Livförsäkring Ab, för vilket Aktia Bank Abp fungerar som ombud. Bekanta dig med produktfakta, du får den på vårt kontor eller på **www.aktia.fi**

Aktia

Gulisrapporten 2018

Första veckan som studerande var något helt annorlunda. Jag hade ju nog hört från mina vänner som studerar i olika högskolor att det är krävande men väldigt kul. Allt var väl planerat, tutorerna och all personal var väldigt hjälpsamma, men det var i varje fall omöjligt och minnas allt som lärdes ut angående studierna, universitetsmiljön och annat sånt

Det tog inte länge förrän man träffade på ett par människor man kände från förr. Det är fint att ankdammen är liten och trygg, alla känner varann på ett eller annat sätt och det är väldigt enkelt och behagligt att få nya vänner.

Efter den första hektiska dagen var det dags för att sitta i domkyrkoparken med en 60 andra (ännu rätt så okända) människor och socialisera och koppla av med lite beerpong och andra trevliga grejer. Det tog inte länge att komma in i gänget och redan efter icebreaking partyt så kände man sig som en del av SF gänget, ett stort tack till styssen 18 och tutorerna för det!

Att vara bakfull och tycka synd om sig själv är något som också hör till gulisåret. Både gulisolympiaden och den ökända gulisintagninen var något helt super siisti. Jag kan varmt rekommendera att ge levern lite stryk för att det är ganska så sällan man har så kul dagen efter. Det lönar sig definitivt att göra bekantskap med Mauno och Tellervo!

Intagningen var det allra bästa då vi hade en massa olika punkter och fick träffa folk från flera ämnesföreningar. Gulissitzen skulle jag också gärna skriva mycket om, men tror att det blir ganska kortfattat för man minns ganska lite sist och slutligen. Det är härligt men farligt att dricka Valdemar.

Även om man int känner sig som en utåtriktad person (man är kanske lite blyg, osäker av sig eller så) så kan jag till framtida gulnåbbar rekommendera varmt att gå med på allt som Styssen och tutorerna har ordnat. Det är otroligt kul att gå omkring i sopsäckar och sjunga titelmelodin av *Two and a Half Men* och tillsammans vara taggade för att vinna hela intagningen. Om man dock är helt 100% övertygad om att man inte står ut med sånt, så gå åtminstone på gulissitzen, och sitzar överlag. Där lär ni er att skapa kontakter och vem vet, kanske pga. det så får ni jobb i framtiden. I alla fall får man nya vänner och vänner är något man aldrig kan ha för mycket av! Jag vill tacka alla awesome gular som börjat i år, vi kommer att ha det kul i flera år. Stort tack också till tutorerna och styssen 18, tack vare er trivs man så bra vid ÅA.

Frans "Björkä" Björkroth

Gulis, Åbobo, SF:are

Gulisintervju!

ASA:s aula. En utbildningskärna, en metropol för innovativitet, ett centrum där tankar och funderingar krokar för att skapa morgondagens framtid. Här finner du även en massa gulisar, pigga och fulla med iver över vad framtiden har att komma med. För att bekräfta Frans berättelser om gulisveckorna (A&O:s 100% etiska och objektiva factchecking i fart igen) bestämde sig redaktionen för att skicka sin egna morkkisgosse Aku till aulans livliga värld för att ta reda på sanningen för en gångs skull. Här har vi inslag av några gulisar.

Vad har varit det bästa under gulisveckorna?

Jürgen Ross: Den gemenskap som bildats och det arbetet tutorerna gjort för att vi skall känna oss välkomna.

Laura Heino: Det kändes jätte lätt att komma med, man blev liksom inte ensam med sina underliga frågor!

Ellen Sewón: Jag tycker det kändes jätte naturligt att bli en del av gemenskapen, det kändes enkelt på något sätt.

Vilket var det bästa gulisevenemanget?

Laura Heino: Finns ju jätte mycket! Men absolut mest kanske gulisolympiaden, den hade så bra sammanhållning.

Mattias Holm: Definitivt gulisintagningen. Man var ju fastbunden till sitt lag, så man tvingades vara social med nya människor och jobba tillsammans, det var jätte skoj!

Har det hänt något roligt, kanske småpinsamt under dessa veckor?

Mattias Holm: På gulisintagningen var det någon som tyckte att bästa sättet att transportera en flasköppnare i form av ett visst falliskt objekt från en medlem till en annan, var att göra det med munnen. Det var ganska unexpected, men roligt!

Vad ser du mest fram emot under kommande tiden?

Jürgen Ross: SF:s årsfest och ännu mera sillisen!

Laura Heino: Fortsatta gemenskapen som uppstått och så klart årsfesten!

Kan man överleva en krapula?

I tidigare nummer av A&O tog ett par tappra gossar på sig ansvaret för att göra en testrunda genom Åbos barer för att betygsätta dem. Resultatet av deras hårda vandring och blev en briljant och informativ guide genom för- och nackdelarna med Åbos barer.

Inför detta nummer hade vi tänkt göra en uppföljning innehållande en guide genom Åbos främsta krapulamattställen. För att göra detta måste vi såklart först se till att försätta oss i krapulasituationen genom att "smaka bottni". En mörk höstkväll ordnades ett förfärligt rojsigt och makabert dimmigt festtillfälle. Precis vad vi jagat efter. Kvällen spenderades så som vi helst spenderar mörka höstkvällar. I förnekelse för inkommande deadlines och tillsammans med goda vänner. Följande dag kom krapulan, den förutspekta men icke välkomna kamraten. Men varken någon tapper tös eller gosse syntes till för den planerade krapularundan. Vi undanhåller ingen information, de var slagna hjältar.

Så idén omorganiserades. Istället för att en grupp morkkismänniskor med stinkande andedräkt går ut på stan och försöker hålla nere den mat de ätit och ska poängsätta så vänder vi blickarna till beprövade dunderkurer och personliga erfarenheter. Det som nu erbjuds är en utstuderad samling med de bästa överlevnadsstrategierna för tuffa krapuladagar som kan hittas inom SF-kretsarna.

Matilda Wendelin, gulis, delar med sig av erfarenheter och personliga överlevnadsstrategier för de värsta bakfylledagarna. En viktig ståndpunkt hon nämner (som jag misstänker kommer falla brutalt i hennes nya vardag som studerande) är att inte ha några planer för sin krapuladag, utan kunna spendera dagen i soffläge och låta studiestödet rulla mot kotipizza med Woltbud. Lycka till med den planen när föreläsningarna radar upp sig med start från 10:15 dagen efter en lite för festlig lillördag. En annan painkiller hon föreslår är mysypys med killen/tjejen man gillar. Då kan vi alla hålla med om att det blir skipp gällande föreläsningarna.

Matilda delar även med sig av ett vackert minne från en Samppalinnakväll förra sommaren. Den glamorösa kvällen slutade med att alla fyra vänner spenderade natten med sina toaletter som sovkamrat. *"Efter fem varv krypandes till toaletten*

gav jag upp och sov där med handduk som täcke, berättar hon. Inte många knep som kunde rädda den morgonen, hemsläpet skulle ha fått lov att gå hem.

En äldre studerande som nu är inne på sitt fjärde år har varit klok nog att ta råd av de äldre generationerna. Erfarna gamla morfar stämplade fast piimä som the one and only solution när denne studerande efter en hård utekväll dök upp på släktmiddagen lagom trött och sliten. Det lär väl fungera lika bra på 2010-talet som det gjorde på 1960, resonerade ungdomen och gav surmjölken ett försök, desperat efter hjälp som hen var. *Kort och gott blev piimä från den dagen min nödlösning och tricket sviker aldrig*, säger denna ungdom med ett bekymmerslöst axelryck.

Piimä verkar tydligen som en skottsäker väst. Kan det måntro vara så att denna undersökande artikel faktiskt, på något mirakulöst sätt, kommit fram till en fast slutpunkt? Kan det vara så att en denna väldigt påträngande problematik med alkoholens baksidor som vi studerande tamps med fler gånger i veckan än vi vill erkänna, har blivit löst? Piimä- skatten vid regnbågens ände.

Nå, årsfesten närmar sig med stormsteg, liksom sillismorgonen. Så iväg till Puhakkan och ladda upp med surmjölk, för vi står väldigt snart inför en morgon var vi alla ges möjlighet att testa teorin!

Till vänster: Dokumentation av en morgon som inte borde ha blivit dokumenterad, men som är källan till min brinnande passion för denna empiriska undersökning. En desperat jakt efter hjälpmedel för att kunna fungera som en normal människa dagen efter. I väntan på framtida medicinska genombrott.

Vad man kan lära sig på sivarikeskus

I dagens samhälle är kön ett hett debatterat koncept. Olika läger har svårt att komma överens om hur många det finns, och tanken om könsfluiditet verkar absurd för många. Men visste du att kön som ett spektrum egentligen redan accepterats sedan länge av den finländska befolkningen? Jag syftar naturligtvis på de finländska civiltjänstgörarna, "sivare", som existerat lateralt med armén i princip lika länge som armén funnits, och som många inte anser vara "riktiga män". Man kan fråga sig varför folk anser att könsspektrum är så obegripligt om man redan feminiserat civiltjänstgörare hela sitt liv. Det är nästan lika urbotat dumt som när tvåspråkiga personer motsätter sig det svenska ordet "hen" för att de är rädda för att sudda ut könsgränser. Newsflash, fuckface: samma satans ord redan används i det finska språket och finskspråkiga kan ändå vara hur sexistiska som helst! Men nå, det är en debatt för en annan artikel.

I vilket fall som helst har den finska staten konstruerat en fristad för civiltjänstgörare i Lappträsk år 1997. Civiltjänstgörare är dock ovanliga (ungefär 2500 personer antas till fristaden varje år), och dessutom också lite mystiska.

En mun-mot-mun-docka, androgynt designad eftersom man är sexuellt progressiv på civiltjänstcentralen

Eftersom jag också hör till detta udda människosläkte tillbringar jag ett par veckor i fristaden för att försöka förstå mig själv och mitt folk lite bättre.

Fristaden, kreativt döpt till "Civiltjänstcentralen", tillåter civiltjänstgörare att koppla av och leva ut ett relativt normalt liv, eftersom en sivares personlighet kan innefatta drag som inte är välkomna bland allmänheten. Sivare är exempelvis väldigt konfrontations-skygga och undviker ögonkontakt till varje pris. Detta blev lite av ett problem på bussresan till fristaden, eftersom alla sivare febrilt måste kämpa med

att vända sig i en vinkel så ingen sivare tittade på någon annan i bussen. Händelseförloppet var mycket likt det då man tejpar fast en fin smörgås på ryggen av en katt, och sedan försöker släppa ner dem i golvet. Eftersom båda MÅSTE landa neråt skapas en evigt roterande loop, och på samma sätt roterade huvudena på bussen som seglet på Viking Grace.

Den icke-konfronterande livsstilen skapar dock en väldigt fredlig stämning i Lappträsk, eftersom ingen utmanar någon annans åsikt direkt. Ingen yttrar ens sin åsikt högt, så det finns inget att debattera. Istället väljer sivare ofta att förmedla sina starka politiska åsikter via toalettgraffiti, eftersom man på det viset kan presentera sitt budskap då individen är som minst förberedd (man blir ju bokstavligen ertappad med byxorna nere), och dessutom kan man inte spåras eller konfronteras. Sivare har alltså utvecklat ett sorts underground-debattforum som möjliggör åsiktsfrihet och politiskt engagemang samtidigt som freden bevaras vid matbordet. Man kan fråga sig varför FN:s fredsbevarande styrkor innefattar militärenheter, och inte enbart består av civiltjänstgörare som kan introducera graffitidebatt till Palestina, Ukraina, ÅA:s jämställdhetskommitté och andra krisområden. Tyvärr verkar vår försvarsminister inte vara beredd att se civiltjänst som nåt positivt och presentera idén om en sivare-indsatsstyrka.

En civiltjänstgörare tillämpar klotternätverket för att få hjälp med sin apati

Civiltjänstcentralen är dock inte enbart till för att försvara tjänstgörarna från de trångsynta könstraditionalisterna, utan ser även till att utbilda och förbereda tjänstgörarna inför livet utanför fristaden. Som sagt kan en sivare ha svårigheter att välkomnas till livet utanför fristaden, så därför ordnas en fyra veckor lång utbildning i form av föreläsningar i bland annat tolerans, arbetslivshantering, hur man undviker drogtest, hur man övertygar sin rumskamrat att dammsuga så du får koppla av, fågelskådning, och förstahjälpen. En del av dessa är kanske inte del av det officiella programmet, men det finns mycket jag lärt mig mellan raderna. Speciellt förstahjälpsutbildningen är väldigt användbar, eftersom civiltjänstgörare inte bara lär

sig rädda livet på andra, utan får också öva på lite mun-mot-mun-action. På så vis ser man till att ifall en civiltjänstgörare mot alla odds lyckas raggas upp någon på krogen så är hen väl förberedd och vet hur man ska vara intim med andra, och således ser man till att tjänstgörarna har möjlighet att fortplanta sig. Så ifall saker hettar till med ditt hemsläp och hen får för sig att knipa dig om näsan och andas in luft i dina lungor så vet du att du har hittat dig en förvirrad sivare som blandat ihop de olika munövningarna.

Efter utbildningen sänds dessa sivare ut i världen på tjänstgöring, så totalt innefattar integreringsprogrammet 347 dagar. Som tjänstgöringsplatser fungerar offentliga organisationer, så på dessa ställen kan civiltjänstgörarna lära sig hur man jobbar ineffektivt på kommun. Då en sivare klarat av att stå bredvid och röka alternativt dricka kaffe medan en annan kommunalarbetare sköter allt jobb i ett år, då vet man att man lyckats integrera sivaren till samhället.

Så vad är det jag egentligen lärt mig om civiltjänstgörare, om mig själv? Nå egentligen inte så mycket, eftersom det visar sig att sivare också egentligen är ganska vanliga människor. Visst är folk lite mesiga, men det är helt okej, för som sagt har civiltjänstgörarna lyckats skapa ett fredligt samhälle, så kanske man kunde lära sig nåt av de som är ryggradslösa. Och visst, sivare klottrar ofta om att man ska hata nazister, men det tycks vara ett politiskt budskap som behövs i dagens läge. Så kanske det är dags att sluta se ner på civiltjänstgörare och istället hylla dem som de verkliga ledarna av den fria, progressiva världen?

Återigen ville jag skriva en cynisk och bitter artikel, men så blev det förjävlig feelgood-skit igen. Satan.

Drömmen om C-papper

Sagan om sekkisen som lärde sig om GDPR och fick fnatt

Det var en gång en kille som roligt nog också hette Ville. Ville han studerade offentlig förvaltning-statskunskap men tyckte att hans liv kändes lite tomt. Men så en vacker dag bestämde han sig för att ställa upp i sin ämnesförenings styrelse! Han bestämde sig att försöka bli sekreterare, för att stava rätt, de kununde han ju göra.

Dock blev han överraskad när han på decembermötet av en äldre medlem blev tillfrågad: "Har du läst dig in på EU:s nya dataskyddsförordning GDPR?". Det hade vår kille verkligen inte gjort...

Där stod han nu framför ett proppfullt auditorium av SF:are knees weak, arms heavy mammas spaghetti och tänkte bara, GDPRwaaaah? Lite visste han att GDPR och EU skulle vara en sticka i hans bakparti hela kommande året.

Men jaa, vad är egentligen GDPR? Jag vet att detta kommer bli långtråkigt men om ni orkar läsa min artikel till slut lovar jag dela med mig en livsvisdom med er. I praktiken är GDPR våra goda vänner i Bryssels sätt att se till att du som person har full kontroll över vem som får inneha och använda dina personuppgifter. EU vill med förordningen se till att massiva korporationer som Facebook och Google inte missbrukar den känsliga information de har på oss. Men tydligen ska rätt vara rätt så nu måste alla från Google till SF-klubben och Molpe Marthaförening r.f. se till att de är GDPR-redo.

En positiv sak med förordningen är att du som individ kan när som helst begära att ett företag, en förening eller dylikt redogör dig vilka uppgifter de har på dig. Du kan exempelvis höra av dig till S-gruppen eller Kesko och få ut information om alla gånger du köpt öl under din studietid. De stora livsmedelskedjorna älskar även att profilera dig som kund så att de kan lätt marknadsföra relevanta produkter åt dig. Om dina uppköp oftast bara bestått av fryspizzor, köttpiroger och pilsner finns det en bra chans att du finns klassad i ett register som "ensamboende singel".

Sen en dag när du börjar köpa doftljus och en ny matta till badrummet kan du flyttas till "samboende" kolumnen. Och nu har du rätt till all den information bara du frågar!

Men vad har egentligen ändrat efter GDPR här på SF-klubben? Inte så mycket som syns i medlemmarnas liv, eller i föreningens verksamhet förutom att vi nu är extra noggranna med era personuppgifter. Vissa kunde även påstå att vi varit lite för försiktiga, men när the EU kommer och knackar på din dörr är det bäst att vara klar. Om ni någonsin har några som helst frågor om GDPR eller era personuppgifter så ta kontakt med mig. Just det, jag lovade att jag skulle dela med mig en livsvisdom (fy skäms ni som inte läste igenom min artikel utan genast hoppade hit, ni vet vem ni är). Kom ihåg mina vänner att det viktigaste när ni köper nya fotbollskor är att de passar bra. **Tack och förlåt.**

2084: ETT HETT ÄVENTYR

Del 2 av 2

Wyn hörde hur regnet smattrade mot polisbilens tak och långt borta kunde hon höra hur klocktornet Big Dong klingade. De började närma sig polisstationen för polismännen (eller catch artists som dom nuförtiden kallades för) hade äntligen stängt av den högljudda sirenen. Wyn hade läst om hur Londons polisstyrka hade anlitat ett konsultföretag för 9 miljoner pund för att hjälpa dem balansera sin budget. Enligt en forskning ger människor i Oceania mer uppmärksamhet till sex ljud än de ger till gammaldags sirener. Så under konsultföretagets rekommendation skulle sirenerna på alla stadens polisbilar bytas ut. I stället för det traditionella pee-paa pee-paa skulle det höras ett högljutt stönande inbandat av ingen annan än polisstyrkans 62 åriga chef.

Med dessa nya sirener skulle Londons polisstyrka spara 400 000 pund i året på trafikolyckor. Konsultföretaget hade också designat en trendig ny logo till styrkan.

Väl framme vid polisstationen möttes hon av en glad receptionist (eller desk warrior som det nuförtiden kallades för).

Hej och välkommen till station 69, här är ditt kvitto för ditt gripande och här är mitt kvitto för ditt kvitto, tack, varsågod, tack.

Öhh, sade Wyn.

Är du ny här? Ingen fara, följ bara pilarna fram till den röda dörren, fortsatte receptionisten.

Och före jag glömmer så här är ditt kundkort, på tionde besöket får du gratis kaffe och bulle, kom också ihåg att ge torteraren dricks för god service **före** du far in till kammaren.

Wyn följde pilarna fram till en röd dörr med en kollektbox vid sidan om. Hon satte en 5 pounds sedel i kollektboxen, öppnade dörren och steg in i ett rum med ett stort fönster som erbjöd en vidsträckt utsikt över staden.

Inne i rummet satt en gapande man vid en barberarstol och dreglade.

Stig in, sätt dig ner bara jag är riktigt just klar, hörde hon en röst säga.

En skäggig man klädd i tigha jeans och en blommig skjorta stod och putsade en vuvuzela vid ändan av rummet. Wyn satte sig ner bredvid den gapande mannen.

Sådär ja, vad får det vara?, frågade den skäggiga mannen entusiastiskt.

Aaa men jag litar på dig, svarade Wyn.

Okej, vi har faktiskt någonting riktigt nytt från New York.

Den skäggiga mannen rullade fram en cd spelare och satte in en skiva med titeln "Mumble Rap från mitten av 2010 talet". Fruktansvärda ljud kom ut från spelaren och

Wyn kände sig rädd och ensam i världen, snart skulle hon vara som den gapande mannen.

"I don't fuck with y'all type of kind. I done seen all y'all dickride" skrällde cd spelaren, Wyn grät.

En timme, två timmar, tre timmar, det verkade inte finnas något slut till dessa apokalyptiska ljud, nu hade dom satt helikopterljud in i sångerna. Helikopterljuden blev starkare och starkare. Wyn såg hur den skäggiga mannen skräckslaget tittade ut från fönstret. Och med en smäll var fönstret sönder och hennes plågåre låg på golvet i en pool av sitt eget blod. Det var Julius, han hade kommit för att rädda henne, med en helikopter. Med sina starka börsmäklar armar söndrade han cd spelaren och de hemska ljuden dog bort.

Oh Julius, du kom!, proklamerade Wyn

De gjorde jag, och flera gånger också, sade Julius ståtligt. Men jag måste berätta dig en sak, mitt namn är inte Julius!

Och för ett ögonblick kom allting tillbaka till henne. Pubben £350 där de hade mötts, namnet hade förstås kommit från "£350 miljoner i veckan till NHS" bussen. Och hans jobb, vem annan var börsmäklare.

Du, du är Nigel Farage, ledare av Strippxit rörelsen!, exklamerade Wyn.

Nigel log med sitt vackra leende.

Kom, sa han, jag skall snart hålla ett tal, revolutionen börjar idag.

De flög över staden fram till Pickawilly Circus där tre gamla gubbar, en ökenbuske och en

hund med diarre hade samlats för att lyssna på Nigels tal.

Idag, började han. Idag tar vi vårt land tillbaka!

Orden möttes jubel från de tre gubbarna.

För länge har dessa Oceaniska tyranner kontrollerat våra liv, fortsatte han. Och kontrollerat formen på våra sexleksaker.

Så säg JA till ett fritt Strippstång One!

De tre gubbarna applåderade och hunden sket i godkännande.

Plötsligt hörde Wyn en siren tjuta över staden och en svärm av bombplan syntes vid horisonten. Strippxit revolutionen var i full gång, men så var också den Oceaniska motattacken. Medan svarta bombplan släppte sina tunga lass över den gamla staden viskade Nigel i Wyns öra.

De kommer att ge efter, snart får vi vårt land tillbaka.

Big Dong klingade en sista gång före det blev träffat av en bomb och föll slappt ner på marken. Nigel fortsatte viska.

Och ger de inte upp så kan jag fly till Eurasien där jag har medborgarskap och en villa.

Nigel tog tag i henne och världen kändes tryggare, snart skulle den Oceaniska superstaten ge vika, snart.

Baserad på sanna händelser

How to årsfest; en guide för den ovetande!

Disclaimer: Förstagångsbailare på en årsfest! För att riktigt på riktigt lära dig årsfesternas traditionsenliga och dödsallvarliga kutym, kom ihåg att gå på årsfestsveckans Vett&Etikett. Vi som skrivit denna guide tar INTE ansvar för eventuellt oförskämt beteende i bankettens gulisbord.

SÅ! Den stora dagen är äntligen här, SF-Klubbens årsfest! Det finns många do's and don'ts du skall försöka komma ihåg under helgens bravader. Den första handlar dock om saker du bör göra före själva årsfestdagen.

Kom ihåg att skaffa dig tillbehör såsom förenings- och kårband i god tid inför årsfesten. Om du bär bandet som rosett kan det löna sig att sy fast den lite - och ifall du har flera band kan hederlig jesare vara ett hädligt verktyg. Hursomhelst, se till att du har tillbehör, frack/kostym/klänning i skick senast dagen innan. Det är onödigt att i panik snabbduscha klänningen några timmar innan banketten och hoppas att den torkar i tid om man ändå kan göra det tidigare.

Före banketten drar igång är det solenn akt, då styrelsen står och ser viktiga ut och mottar gåvor och grattisar från andra föreningar. Tal, sång och skumppa ingår också oftast. Det lönar sig att gå om du är intresserad utav A) att se styrelsen få tillbaka saker MK stulit av dem under årets gång, B) Höra ordförande Matte hålla kvällens första tal, C) dricka gratis(!) skumppa och D) kanske se en fanbärare svimma.

Solennan följs utav lite allmänt mingel. Här löns det att leta upp sin bordsgranne, så ni kan eskortera in varandra i den vackert utsmyckade salen i Kåren. **Under banketten finns det ett par saker som kan vara bra att tänka på:**

Telefoner på bordet är big no-no.

Då någon håller tal skall man lyssna, skratta då något är roligt (men inte då det inte är det) och absolute inte äta.

På en årsfest sitter man vid bordet tills det är konferens. Man springer alltså inte runt i salen eller på toalett under banketten. (Om du av någon orsak måste spy eller liknande är det dock bättre att du går ut ur festsalen, det blir trevligare så.)

En konferenscykel är att rekommendera!

En årsfest är en högtidlig fest. Det betyder att man inte kryper under borden eller står på stolarna under någon sång. Man ska helst inte sova vid bordet heller, även om det ryktats om att sådant hänt förr.

Lyssna på sångledarna. Åsnebyggorna brukar faktiskt vara rätt bra och för det mesta har de koll på vad de gör. .

Efter att man sjungit "O gamla klang och jubeltid" sätter man sig inte ner vid bordet mera. Efter att fanorna förts ut är det dags för dans!

När Kapellet spelat sin sista trudelutt på Kåren, nattmaten är uppäten, fötterna gråter av dina obekväma festskor och ordningsvakten bokstavligen slänger ut din fulla bakdel på gatan väntar några bussar snällt där på dig. Dessa bussar är där för att ta dig till K för att fortsätta kvällen. Problemet är att det inte endast är du som är påväg dit, utan också alla andra 200 festglada deltagare. Om du sett youtube-klipp från Japan där tunnelbaneanställda bokstavlingen tränger in människor i tunnelbanevagnarna så att allt och alla nästan kläms ihjäl så har du en mental bild på hur kvällen fortsätter. Naharen är ROLIGA men SVETTIGA OCH KLOTTIGA. **Pro tip för årsfesten nachspiel, dvs. naharen, är alltså:**

Ta inte med en jacka that you love-love.

Ta endast med dig det du på riktigt behöver. Inte en nahare har gått förbi utan att någons hemnycklar, frackjacka eller långklänning försvunnits och aldrig hittats på nytt.

På prat om långklänning: om du vill kan du byta till något annat före naharen! Ett klänningbyte resulterar oftast i att du inte behöver skicka din långklänning på kemtvätt och en liten mellanfest hos den kompis som bor närmast Kåren. Mindre skitiga kläder + gratis mellanfestsnaps?! = win win!

Om du är årsfesttalare eller annars anser dig vara en viktig gäst så får du stjäla julpynt från Källaren. Det är sedan gammalt.

Naharen har (typ) ingen valomerkki. Att komma genast från naharen till sillisen iklädd frack? Kör! Vår älskade förening fyller faktiskt bara en gång per år! <3

Trots att det är årsfest så brukar oftast alla former av propert uppförande lämnas direkt vid ingången *men* vi med erfarenhet av att jobba på naharen vill ändå påpeka att alla vanliga regler fortfarande gäller.

Så här glada var en del av SF's och KK's stysse17 på förra årets fest!

Foto: Amanda Grönroos

A Hitchhiker's guide to the krapula *eller* Mäenpääs sillis survival guide för den dödligt krabulentiske

The following tips are based on true måkas.

Kallsvettig öppnar du dina klibbiga ögonlock för att slänga en panikartad blick mot telefonen som agerar vardagshjälte i form av väckarklocka. 12:23?! Fan! Fröken Ur och John Blund har än en gång lurat ett oskyldigt offer in i sitt spindelnät som kallas försovning. Så missade du sillisbussen, och därmed chansen att bearbeta din krapula från satans hemsk till satans kul. This is why we can't have nice things.

För att undvika dylika scenarion presenterar jag er med en sillis survival guide. Likt filmen *Zombieland*, kommer jag att slänga åt ert håll dos and don'ts om hur man överlever i den post-apokalyptiska världen av sillfrukost. This is not a game, this is war. Against krapula.

1. Kom ihåg väckarklockan.

Horrorscenariot av att inte följa denna regel exemplifierades redan i introt, så vi hoppar vidare.

2. Förbered allting dagen före.

Du lyckas stiga upp i tid. Nice. Till din förskräckelse märker du dock att din lonkero och minttu som du så metodiskt inhandlat dagen före inte befinner sig i kylskåpets omfamning, halaren finns antagligen i Valhall och att det är svårare att hitta din hastigt inhandlade punanaamio-outfit än det är att hitta mördaren till Palmemordet. Livet vore en dans på rosor ifall du helt enkelt kommit ihåg att förbereda allt dagen före. Nikes slogan passar rätt så bra hit: "Just förbered it."

3. Kom ihåg att äta.

Detta låter som en självklarhet, eftersom det finns fler maträtter i sillislokalen än vad det finns hår i röven. Mången man och kvinna har stupat i kampen mot krapula under sillfrukost, ty alkoholen är en lömsk dryck som framkallar minnesförlust, som leder till att man glömmer äta och till slut är sprit-till-mat förhållandet i magsäcken 1 000:1. Play it safe: eat korv, it's the mat.

4. Ta med en tusch.

Det bästa som finns under en sillis är att klotta dumheter och författa kärleksdikter på varandras halare i några promilles fylla. Dessa literära chefd'oeuvre är inte möjliga utan en tusch. I och för sig kommer tuschen antagligen att försvinna snabbare än en flaska sprit på Öns gulisintagning, men de grafiska mästerverken du fått på din halare under sillisen är 100% värt det. Be that hen, bring a pen. Och sist, men verkligen inte minst...

5. Vad än någon säger, ta inte ett äggshot.

Speciellt om erbjudaren heter Mathias eller Peter, tacka nej. För er som är lyckligt ovetande handlar detta kort och gott om kokta ägg och sprit. På samma gång. Sätt ner foten, säg nej. For your own sanity.
"Those who cannot learn from Mäenpää's sillismåkas are doomed to repeat them."—
Michael Scott

När man under sillisen just förlorat i Jallu-pong x-antal gånger i rad och inväntar karatefyllans varma omfamning

Att passera den gyllene tre-års-linjen

Gamyl - ett folkslag som passerat sitt tredje studieår på universitetet. Du kan se en på nåt enstaka evenemang, på årsfesten i det högljuddaste bordet eller i en datasal på campus. Oftast trivs folkslaget med sin absolut närmaste vänkrets, en del hänger dock med i studielivet allt för länge; denna undergrupp definieras som "jomande gamyler".

Jag klättrade upp till vårdis på gulisveckans onsdag och pausade på mitten av kaskisbacken. Första tecknet på att ungdomens pigga dar lider mot sitt slut, jag gick till den traditionella platsen och möttes av en folkmassa. Men ur folkmassan var endast en handfull bekanta ansikten. Jag greps av panik, vem ska jag tala med? Var ska jag sitta? Inom en bråkdels sekund öppnade jag min öl och hittade kompisar – Tack gode gud för ölen.

På gulisolympiaden som det nuförtiden heter då alkoholfrivillighet bör betonas, ska gulisarna hitta en gamyl i publiken. Jag blev då indragen med i leken, nu var jag officiellt gamyl. En person som i gulisarnas ögon torde ha livet i skick (myt nummer 1), har tagit ut en examen (myt nummer 2) och som vet vad man ska bli som stor (myt nummer 3). Gulisveckans fredag gick åt att överleva i och med att krabulensen är snäppet mer svåröverkomlig på äldre dar, samt till att smälta faktumet att man nu är gamyl.

En person i min närhet försökte trösta min studieårsångest: "nu kan du ju ta krämen från kakan i studielivet", vilket är sant. Efter mina tre år som definitionen av föreningsaktiv har dagen kommit då jag med gott samvete kan låta bli att gå på en sitz eller ett AÖ. Nu kan du nyblivna gulis undra varför i all frid man tänker som jag, men vänta i tre år så ser du nog.

Innan jag hörde till dem som har ett stort orange klistermärke med texten "EVIG SFARE" på studiekortet, undrade jag varför gamyler relativt sällan tillbringar sin tid i allmänheten. Nu vet jag. Hälften av ens närmaste vänkrets flyr utomlands på utbyte, en del gör praktik, och andra har av någon underlig anledning flyttat deltid till en annan stad. Så då du stiger in på campus möts du av den samma panik som jag greps av på vårdis. Vem ska du tala med i en kvart innan föreläsningen? Var ska du sätta dig ner för att studera? Man blir förlamad, ens sociala talanger har stelnat till is efter att på tredje året ha skrivit sin kandi och inte pratat med någon på två månader förutom sin handledare.

Att måsta socialisera sig och få nya vänner känns jobbigare än kurserna i vetenskaplig metodik. Då du ser en glimt av din likartade som tittar ut ur Galvani hoppar du till av glädje, kanske du till och med har hittat nån att äta lunch med! Efter en tid får man endast acceptera faktumet av att vara allena och sluta prokrastinera sina sista kurser för att ta ut kandipaprena eller börja på gradun.

Nu kan jag eventuellt överdriva måttligt, men det är så det ibland känns. Ni ska inte tro mig fel, det är rätt skönt att klassas som en av de äldre och man är fortfarande en del av gemenskapen. Det finns dock vissa dagar då man saknar dendär hösten på andra året då man faktiskt inte hade några bekymmer och satt på kansliet i tre timme. Men nu då jag ser tillbaka på de dagarna, och lyssnar på dagens ungdom är jag ganska glad över att de dagarna är bakom. Att säga "jag är fjärde årets universitetsstuderande" låter ju faktiskt i grund och botten ganska siisti...

Att joma på den sittande styrelsen faller mig inte i tanken då det skulle kräva att man klättrar upp till kansliet (och dit är det för många trappor) och nu får jag äntligen sitta längre bak i salen under medlemsmötet och brista ut i kommentarer som ses som visa men som i vissa sammanhang kan ses som onödiga.

Nu är jag ingen expert på att tillhöra det äldre gärdet, så kära medgamyler som tillhör undergruppen av arten, låt mig lära mig av mina misstag. Det är så vi alla kommit hit till den punkt vi är idag.

Sanningen är att jag fortfarande förnekar att jag är gamyl, jag är ju faktiskt bara 22 och naiv.

Ellen ljäs, ett evigt barn.

En bild från 2016, då vi ännu var fräscha, unga och glada

HOROSKOP—ELIAS OCH MATILDA SPÅR DIN FRAMTID!

Hej, igen. Det är vi. Vi är här. Här igen. Det är dags för dig att slappna av och låta oss vägleda dig genom en andlig färd. Detta är tillfället då du inte själv behöver tänka på din framtid, likt någon som går på Novia. Vi sköter detta åtagande för dig denna månad! Med årsfesten på väg ser vi detta som ett ypperligt tillfälle för oss att agera. Agera spådamer (trots att en av oss är en man, men det är faktiskt 2018). (Spåhen? Spåperson?). Man vet aldrig vad som väntar runt det andliga hörnet när festligheterna väl slår i gång och det känns som om stora beslut väntar på en. Därför ska du nu få en inblick i vad som komma skall. Det enda du behöver göra är att ta reda på ditt stjärntecken och så kör vi igång.

Vattumannen (Jan 20 - Feb 18)

Väldigt kul att vara just den här mannen! För tänk dig, du är halvt vattu och halvt man. Du kommer få en konstig känsla i magen den 5.11... du känner att något håller på att hända... en stor förändring i ditt liv... du har fått matförgiftning. Åh, fy fan! Men i ditt sjuka tillstånd fattar du att du undkommer

Fiskarna (Feb 19 - Mar 20)

Du kommer träffa en speciell person du tänkt på länge och se hen med helt andra samt nya ögon. Vi kan garantera att ifall du är ett tillräckligt bra lockbete fredagen den 2.11 kommer du garanterat få napp under årsfestveckoslutet. Simma lugnt!

Väduren Mar (21 - Apr 19)

Du måste bege dig till Åland den 2.11! Alltså helt seriöst, hur har du inte fattat det här tidigare? Du har känt dig så rastlös, ivrig och uttråkad. Det är för att du inte gått omkring på Åland. Spankulera lite! Sträck på benen! Se dig omkring. Stjäl något. Ta med dig ett föremål eller en person till årsfesten och presentera det/hen för oss alla! Prova hur många ålänningar du hör säga "Aa, men asså jag känner ju hen".

Oxen (Apr 20 - Maj 20)

Ack, det är en diger tid för dig. Likt konstvetaren på en arbetsmessa är det nästan bäst att bara stå i ett hörn och tänka på dina livsval. Men om du klarar av denna månad kan vi på stjärnornas vägnar garantera att dina drömmar kommer gå i uppfyllelse. Den där killen som cyklar omkring på en enhjuling kommer äntligen lägga märke till dig!

Tvillingarna (Maj 21 - Juni 20)

En riktigt svår nöt att knäcka... Men vi spådamer spådde i otaliga timmar och fick till slut fram en klar vision: Dags att sadla om! Vi har sett din misär inom SF-klubben och bestämt att det är bäst ifall du byter bana och ger cirkusen en chans. Det blir husvagn för dig i trettio år framöver!

Kräftan (Jun 21 - Jul 22)

Helan går! Hahah. Helt som på en kräftis! Du kommer inte tycka om maten på banketten. Du är helt enkelt för bra för den, rent av fysiskt och psykiskt. Vi har bara ett tips till dig: Ta med dina egna kräftor! Här kan det även rekommenderas att vara väldigt högljudd med ditt sörplande för att rikta uppmärksamheten mot dig. Få kvällen att handla om just DIG! Du förtjänar det!

Lejonet (Jul 23 - Aug 22)

En granne till dig kommer att knacka på med en gåva... en trådlös telefon. Det är nya tider nu. Men hen menar bara väl. Bjud in hen. Var snäll mot hen. Behandla hen som din partner. Efter ett tag kommer du att märka att det inte behövs en tråd för att ni ska hålla kontakt. Ni är förälskade.

Jungfrun (Aug 23 - Sept 22)

Trots att du är jungfru i astrologins värld är du inte en jungfru när det kommer till blommor och bin. Denna månad finns till för dig så du kan utforska det okända. Du behöver inte tänka så mycket! Det är bara att följa dina inre luster!

Vågen (Sep 23 - Okt 22)

Lugna puckar! Tagga ner! Hang loose! Hitta en balans (eller grupprummet balans på tredje våningen). Nu är det tid för dig att samla dina krafter inför festligheterna och bara relaxa. Ta ett bubbelbad och gör yoga. Helst samtidigt. Bubbelshtanga.

Skorpionen (Okt 23 - Nov 21)

Du kommer att äta en bit kaka. Oj, vad den är god. Mums! Du kommer även att rädda en pensionär ur en vak.

Skytten (Nov 22 - Dec 21)

Okej, vem tror du riktigt du är? Nej, men alltså vem är du på riktigt? Har du tänkt på det? Det är nu som det är dags för en ordentlig kris. Inte en av de där ögonblicken då man stannar upp och funderar lite, utan en sådan som kommer att tära på din själ och ditt förstånd. Vi spåpersoner tror att 3.11 är ett bra datum för krisen - sedan kan du komma som en ny människa för att fira SF klubben! Men kom ihåg att det är något som är grovt fel på dig!

Stenbocken Dec (22 - Jan 19)

Se upp med att böja dig så mycket på årsfesten. Vi har en känsla av att din frack eller klänning kan spricka och det kan vara ödesdigert för ditt rykte. Fastän ingen dömer dig på SF måste vi komma ihåg att visa hänsyn till de inbjudna gästerna och inte visa opassande kroppsdelar under banketten. Var inte så jävla taskig.

LOST IN BOLOGNA

Som säkert en stor del av denna tidnings läsare är medvetna om var vår fina förening på exkursion till Italien i år, något som jag, Savvas Alexandros Saivanidis och min A&O kollega Axel Klas-Örjan Eriksson hade äran att ta del av.

Under den 8 dagar långa resan hände det en hel del, och det finns en massa jag kunde skriva om, t.ex. då vår "titta under sängen ansvarig" Theo "Bradley Cooper hatare" Kauranen glömde och titta under allas sängar. Eller då Hanna "Borgå" Orrenius stal två mäns försäkringskort, eller då William "Ilmaveivi" Gräsbeck föll ner från ett 97 meter högt torn. Jag kommer dock att fokusera mig på en kort period under resan, nämligen sista natten i Bologna, natten före resan tillbaka till Finland.

Jag hade vågat mig ut till den stora staden utan mina resekompaner, en del av dem hade åkt på dagsresa till Modena som är basically Sibbo, och en mindre del till Florens som är en blandning av Jakobacka och Joensuu på 90 talet, resten hade stannat kvar på hotellet för att vila sig efter en hård natt av klubbande och snapsvisor med serbisk maffia. Så ensam vandrade jag den gamla stadens gator ibland utan internet (tack TIM, vem du än är) ända tills jag fann mig själv vid universitets campusområde. Och det var här, för andra gången under resan jag kände en slags örtig doft. Jag hade redan dagen innan känt hur en pust av samma ört hade invaderat min näsa. Jag hade då med all min erfarenhet och kunskap försökt lokalisera källan av denna doft.

Som ett tryffelsvin gör när den söker efter tryfflar eller en polishund när den är på jakt efter... öh.. poliser(?), gick jag med min stora näsa i luften och försökte hitta källan, men sorgligt nog var mina försök förgäves. Denna gång skulle jag dock inte misslyckas, som en riktig aristokrat med näsan i luften vandrade jag djupare in till staden. Jag gick förbi det 97 meter höga tornet, förbi den stora restauranggatan och in till en fin mattbutik där dom bjöd på vin, och ut igen eftersom det tydligen var ett privat evenemang. Efter en hel del gående fann jag mig själv en aning hungrig och bestämde mig för att hitta någonting att äta. Jag passerade flera restauranger, kebab ställen och andra "snägäre" tills jag kom fram till La Prosciutteria, en slags sandwich shop med vin. La Prosciutteria var inte så annorlunda till Åbos Mantun Grilli.

La prosciutterias kunder var förstås inte helt svinfulla, det fanns en inre del med sittplatser och jag såg inga köttpiroger på menyn (okej de var ganska annorlunda). Med min smörgås satte jag mig ner och tänkte på den finska drickskulturen hur mycket hälsosammare syn vi har på alkohol jämfört med Italienarna som spenderar sina pengar på att njuta av goda viner. Varför njuta när man kan doka! Efter min måltid återvände jag till hotellet, nöjd med mitt lilla äventyr, fastän jag aldrig hitta källan av den örtiga doften.

Här är ett par bilder från resan, bilderna är tyvärr svartvita eftersom våra två chefredaktörer använt en stor del av tidningens budget på heroin.

Bologna från det 97 meter höga tornet

Cinque Terre

R O N D E L L E N

Nytt läsår innebär nya gulisar, nya utmaningar och såklart ny rondell! **Andreas "Gammal ännu äldst" Sundberg** fortsätter att försvara sin position, denna gång mot en helt frivillig gulis, nämligen **Olli Hirvikangas**! Räcker **Andreas** visdom och kunnande för att behålla honom som rondellmästaren, eller blir han äntligen slagen av ingen mindre än en gulis?!

Film - En skådespelare

5p – Född 25 april 1940 i New York

4p – Vunnit en Oscar och blivit nominerad totalt 7 gånger

3p – Är en av få skådespelare som har vunnit en Oscar, en Emmy och en Tony award

2p – Skådespelar i Francis Ford Coppolas "Godfather" filmer (**Andreas**)

1p – Bland hans mest kända repliker är "Say hello to my little friend"

Politik - En president

5p – Tillträdde sitt ämbete 20 juli 1994

4p – President för ett före detta Sovjetiskt stat

3p – Blev invald i landets parlament 1990

2p – Landets flagga har färgerna röd, grön och vit

1p – Känd som "Europas sista diktator" (**Andreas & Olli**)

Livsmedel - En dryck

5p – En alkoholhaltig dryck

4p – Drycken nämndes för första gången i text mellan 1700 och 110 f.Kr. (**Olli**)

3p – En fermenterad dryck

2p – Också känd som honungs vin

1p – Starkt kopplad till vikingar (**Andreas**)

Juridik – en lag

5p – Stiftad 23 april 1516

4p – Tekniskt sätt i kraft än idag

3p – Har att göra med ölproduktion

2p – Stiftad i Bayern i Tyskland

1p – Heter ”Reinheitsgebot” på tyska (**Andreas**)

Journalism - En tidning

5p – Grundad 1851

4p – Upplaga på ca 1,8 milj dagligen och ca 2,3 milj på söndagar (**Olli**)

3p – Tidningen har vunnit Pulitzer Prizen 122 gånger fram till 2017 (**Andreas**)

2p – En av världens största dagstidningar

1p – Förkortning: NYT

Slutresultat:

Olli: 9/25!!

Andreas: 8/25

I ett otroligt spänningsfyllt och tajt tävling, har **Olli Hirvikangas** besegrat **Andreas "Gammal ännu äldst" Sundberg!** Fastän Olli missade poäng på två av frågorna, lyckades han ändå komma ut som en vinnare! **Andreas** skräckvälde fick ett förvånansvärt slut denna gång och **Olli** fortsätter kämpa på i nästa nummer! **Gratulerar nya vinnaren!**

Rätt svar: 1. Al Pacino 2. Aleksandr Lulkasjenko 3. Mjöd 4. Renhetspöbudder/lagen 5. New York Times

Jättekiva me årsfest

Oscar N: "Tydliggen påstår någon politiker på Åland att Bill Gates har sprutat gift över öarna för att minska på jordens befolkning."

J-E Kress: "Nå, det är ju rätt ställe att börja på."

"Ni har jättebra stämning här på K" - full MK:it

Elisabeth J på gulisintagningen om vägs skyltar till gulisar:

"Ja tar en sopsäck, de ser ju ut som dom!"

Folkrättstuderande Gabrielle N: "Vadå vad är Kofi Annan? Är det en person?"

Gulis då hen presenterar sin hemort: "De bästa med Karis e att man slipper lätt därifrån"

Axel N om SFarnas framtid: "Alltså antingen hamnar man i Bryssel eller på Viking Line."

Axel S: "Soppa och bisse, går det ihop?"

J-E Kress: "Nå nog e de ju keitto nog"

Peter Af H: "De värsta me Brexit e att ja kan int fa o se på teater ti London."

Österbottning om att dejta i Åbo: "De e ganska ovant att ha sex med nån som man VET att int e ens släkting!"

Sett
Hänt&hört
Rört

r restis

Lataa ja
rekisteröidy,
saat parhaat
edut käyttöösi.

